

2020. december 12. – **Vásári komédia tizenöt évben**

– „Úgy látom, hogy Igor Matovič lassan, de biztosan dekompenzálódik, és rövidesen össze fog omlni. Kollár házelnök a Donovalyban található síparadicsomjának üzemeltetésével van elfoglalva. Sulík gazdasági miniszter pedig azon dühöng, hogy a kormányfő egyetlen komoly tárgyalásra sem hívta meg őt. A legkisebb koalíciós partner, Andrej Kiska pártja pedig már régen eltűnt az ismeretlenség homályában.”

A koronavírus hatására a szlovák vezetők továbbra is idegesen kapkodnak. Este a kormány kiad egy rendelkezést, ám az éjszaka folyamán egy kis manó átírja a szöveget, és ami előző este még érvényes volt, az reggelre már tilos. Igor Matovič miniszterelnök termékeny fantáziája sorra alkotja a tudathasadásos rendeleteket. A legutóbbi bejelentése szerint a határőrség ezután már nem fogja szűrőpróbaszerűen ellenőrizni a Szlovákiába belépő munkavállalók vírustesztjét. Ez a „fontos, emberbaráti” enyhítés, tulajdonképpen ugyanazt jelenti, mintha azt közölte volna a polgárokkal, hogy Szlovákiában holnaptól bárki, bármikor vehet levegőt. Legutóbbi írásomban már említettem, hogy a választások után, sajnos olyan összetételű kormánykoalíció alakult, amelyik nemhogy egy ország, de még egy nagyobbfajta benzinkút irányítására sem képes. A probléma azzal kezdődött, hogy a februári választásoknál a polgárok azzal az elhatározással léptek az urnákhoz, hogy mindegy ki nyeri meg a választást, csak ne Robert Ficónak hívják az illetőt. Ugyanis a Kuciak-gyilkosság után még a leghűségesebb választói is kiábrándultak belőle. A választások nyomán olyan fura helyzet állt elő, melyet senki sem várt. Megbízható források szerint az OĽaNO párt győzelmén legjobban maga a párt vezetője, Igor Matovič lepődött meg leginkább. Az a lehetőség, hogy ő legyen az ország miniszterelnöke, egy jó ideig fel sem merült, hiszen ő maga is érezte, hogy ennek a tisztségnek a betöltéséhez nincsenek meg a képességei. Ismerősei azzal a bizonyos hajdúval példálóztak, akit hamarabb meg lehet tanítani a harangöntés titkaira, mint Matovičot a miniszterelnöki teendők ellátására. Végül a tanácsadói meggyőzték őt arról, hogy ha megfelelő tanácsadókat választ magának, akkor még jelentős kormányfő is válhat belőle. A koronavírus okozta kalamajka pedig kimondottan jól jött neki. A járvány tavaszi hulláma mindössze 26 halálos áldozatot követelt Szlovákiában, Matovič bezsebelhette a „jó” szereplésért járó dicséreteket és a nyár közepén már azt is elhitte magáról, hogy ő lesz a Megváltó, aki nemcsak a vírust győzi le, de a korrupciónak is véget vet az országban. Ugyanis Matovič a korrupcióellenes harc meghirdetésével vált ismertté az országban.

Némi hezitálás után mégiscsak beült a miniszterelnöki bársonyszékbe, és azóta egyfolytában „talpon van”. Mindenbe belebeszél, naphosszat utasít és intézkedik. Eközben az Egója is egyre nagyobbra hízott. Ennek a hiperaktivitásnak köszönhetően a polgárok hosszú hónapokon át nem vették észre, hogy a kormánynak nincsen valódi programja. Hogyan is lehetne, ha a koalíció második legnagyobb pártját egy olyan ember irányítja, aki a kilencvenes években még valutaváltással „foglalkozott” és ismert szlovák maffiózókcal barátkozott. Boris Kollár legfontosabb ismertetőjele az, hogy tíz anyától tizenegy gyermeke született. Pártját ennek megfelelően „Család Vagyunk”-nak nevezte el. A választások után ő lett a parlament elnöke, és azóta békésen meghúzódik a narcisztikus, kórosan hazudozó, egyfolytában manipuláló Matovič árnyékában. Csakis akkor szólal meg ha valamilyen személyes ügyét intézi. Pár héttel ezelőtt a hivatali kocsijába utazva balesetet szenvedett, melynek során eltört a második nyakcsigolyája

és azóta egy Horn Gyula típusú kalitkát visel. A dologban mindössze az volt a gond, hogy nem egyedül ült a kocsiban, hanem egy Miss Universe elnevezésű hölgygel. A baleset után a hölgy napi rendszerességgel látogatta őt a kórházban és minden alkalommal elvitte magával Kollár úr régebbi nőismerőseit is. A hölgyek általában éjfél után állítottak be a kórházi szobába, hajnalig teázással és anekdotázással múlatták az időt. Ám az egyik alkalommal az ügyeletes nővér megmakacsolta magát és nem vitt be teát a jókedvű társaságnak. A folytatást ismerik. A nővér repült, a kórházigazgató térdén csúszott, és a parlamenti elnök teljes díszben, vállán Horn Gyulával, visszatért a vírusellenes harc első vonalába.

Ilyen események után nem véletlen, hogy Matovič és Kollár népszerűsége egyre zuhan és ma már a lakosság 53,6 százaléka előrehozott választásokat követel. Sokat rontott a helyzeten az is, hogy a járvány második hulláma jóval keményebb volt a tavaszi „bemutakozásnál”. A halottak száma túllépte az ezret, és naponta 1500-2000 új esetet tárnak fel a kimerült orvosok. A kormány tavasszal egy alkalommal már lezárta az országot, és most mindenki attól fél, hogy karácsonyra Matovič egy újabb lockdown nevű ajándékkal lepi meg az országot. A kormány novemberben két alkalommal is országos tesztelést rendelt el, vagyis minden szlovák állampolgár önkéntes vírus-teszten vehetett részt. Aki nem vett részt az önkéntes akcióban, az pénzbüntetést kapott. „Atombombát dobtunk a vírusra”, értékelte az akciót a megalomán fejedelem. Csakhogy a vírus a két országos tesztelés után sem akart kipusztulni. Az emberek meg egy hangosabb ismételtetik, hogy elég volt a kapkodásból. A minap még Čaputová elnök asszony is arra szólította fel a kormányfőt, hogy bízsa másra (szakemberre) a vírusellenes harc menedzselését. A kormányfő nem késett a visszavágással, az elnök azonnal felkerült Matovič úr ellenségeinek listájára, ahol az előkelő negyedik helyet foglalja el Fico, Kotleba és Sulík miniszterelnök-helyettes úr mögött! (Sulík a jól ismert belső ellenség.) Az igazi ellenség természetesen Robert Fico. Szervezi az elégedetlenkedőket, beszédeket tart a tüntetéseken. Fico, és a pártjából kivált Pellegrini újra egymásra találtak, mivel a felmérések szerint az előrehozott választásokat a Fico-Pellegrini-Kotleba (!) koalíció nyerné meg.

*** De a kormányellenes megmozdulásnak fő oka nem az elégedetlenség. Egészen másról van szó. Amikor kitört a járvány, kiderült, hogy az országos civil-védelmi intézet raktárai üresek. Hiányoztak az arcmaszkok, a kesztyűk és a fertőtlenítő szerek. Ehelyett az ellenőrök aranyrudakat találtak a raktárakban. A rudacskák tulajdonosa a védelmi intézet igazgatója, Robert Fico barátja, Kajetán Kičura volt, aki egy sajtóértekezleten elmagyarázta az újságíróknak, hogy az arany jó befektetés, de a maszkokról és a kesztyűkről nem tudott érdemlegesen mondani, hiszen csak öt esztendeje tölti be ezt a posztot, és még nem volt ideje körülnézni. Az ilyen ügyeket a polgárok már jól ismerték, mert Ficoék tíz éves országlása alatt napi rendszerességgel ismétlődtek a hasonló „problémák”. És soha senkinek nem esett bántódása. Ám Kičura ügye másként alakult. A kormánybiztost televízió kamerák előtt bilincsben vezették el a rendőrök. Salamon Béla óta tudjuk, hogy „ha egy üzlet beindul”, akkor nincs megállás. A sokszor megalázott rendőrök, a félreállított ügyészek, és a parkolópályán rostokoló bírák a Smer (Fico pártja) választási veresége után végre szabad kezet kaptak, és egymás után tartóztatták le volt főnökeiket, a korrupt ügyészeket és a megvesztegetett bírót. A Ján Kuciak meggyilkolásával gyanúsított Marián Kočner nagyvállalkozó titkos telefonjáról csak úgy dőltek az érinthetetlen személyek adatai. Olyan összefonódásokra derült fény, melyek nemcsak a rendőrségi szakembereket sokkolták, de még a gombaszakértőket is meglepték. Egy ismert mikológus szerint ugyanis az erdei gombák a föld felszíne alatt olyan hálózatot alkotnak, mely az erdőség teljes területét lefedi. Gombatelep kapcsolódik gombatelephez, és így megy ez tovább, egészen az erdő végéig. Végül minden gomba része lesz a hálózatnak. A

szlovák gombaállomány adatai az elmúlt hónapok során a következőképpen alakultak. A két előző országos rendőrfőkapitány és a rendőrség legfontosabb vezetői már börtönben vannak. Rács mögé kerültek a vám- és pénzügyőrség parancsnokai, és az adóhatóság vezetői is. Letartóztatták a kémelhárítás(!) főnökét és a szlovák titkosszolgálat(!) második emberét is. Rajtuk kívül még sok nyomozó, külső szakértő és rendőrtiszt került át a rács túlsó oldalára. És az országos razziák nyomán az ügyészek sorai is megritkultak. A NAKA emberei Szlovákia főügyészén és a különleges ügyosztály vezető ügyészén kívül nagyon sok beosztott ügyészt tartóztattak le. Voltak jószímatú bírók, akik az események beindulásakor gyorsan nyugdíjaztatták magukat, hogy legalább a nyugdíj megmaradjon a családnak, ha ők esetleg börtönbe kerülnének. Ám a Legfelsőbb Bíróság alelnöknője, a speciális bíróság néhány vezetője és több megyei bíró nem volt hajlandó patkányok módján menekülni. Felemelt fejvel várták az értük érkező csuklyás rendőröket. Majd egy újabb razzia során (figyeljék csak meg a rendőrségi akciók elnevezését: Isten malmai, Tisztítótűz, Júdás!) már az igazi nagyvadak is sorra kerültek. Kiderült, hogy az ország nagyvállalkozói közül sokan álltak kapcsolatban Marián Kočnerral, aki a Kuciak gyilkosság óta börtönben van. Kölcsönösen informálták egymást a zsíros üzletekről, az EU támogatásokról és a rendőrségi akciókról is. Aki nem kooperált velük, arra adóellenőröket küldtek. Fenyegették és zsarolták a tisztességes vállalkozókat, és ha valaki nem volt hajlandó fizetni, akkor a „hálózat” egyik ügyésze vádat emelt ellene, majd egy „hálózati” bíró elítélte az illetőt. Úgy néz ki, hogy Kočner mellett a másik nagyfőnök a nyitrai Norbert Bödör volt. Cserélgették egymással az információkat, újságírókat követtek, telefonokat hallgattak le. Ma már azt is tudjuk, hogy Andrej Kiska volt köztársasági elnök tavalyi adóbotránya mögött is ez a tandem állt. Az viszont még nem derült ki, hogy a Bödör-Kočner kettős információi hogyan jutottak el Robert Ficóhoz? Ma már mind a két úriember rács mögött van. És néhány nappal ezelőtt a NAKA emberei „elvtették” az ország leggazdagabb emberét, Jaroslav Haščákot is. Az ő letartóztatása az ún. Gorilla-ügyhöz kapcsolódik, amely tizenöt(!) évvel ezelőtt játszódott le. Az ügyet annak idején vizsgálat nélkül lezárták, de Kočner telefonjából kiderült, hogy Haščák úr azóta sem tétlenkedett, így előzetes letartóztatása a bíróság szerint indokolt volt. Az események akkor gyorsultak fel igazán, amikor az egyik vizsgálati fogságban levő államtitkár asszony „énekelni” kezdett. Jankovská asszony fél éven át makacskodott és tagadott. Aztán meggondolta magát és beszélni kezdett. Példáját más gyanúsítottak is megszívták, így egyre több fontos részlet került a rendőrség kezébe. Az emberek most arra kíváncsiak, hogy a rendőri akciók mikor érnek el Ficóhoz és Kaliňákhöz? Komoly politológusok és egyházi szakértők azt állítják, hogy az ország szempontjából az sem mindegy, hogy a „tisztítótűz után marad-e még egyáltalán tíz igaz ember Szodomában”, vagy be kell szántani a tátraaljai, egykoron tejjel és mézzel folyó Kánaánt.

*** A polgárok egy része napjainkban a Szondi-teszttel szórakoztatja magát. Szondi Lipót személyiségtesztjében a vizsgált személy 48 darab fekete-fehér arckép többszöri tanulmányozása után választja ki a számára szimpatikus és nem szimpatikus emberek arcképét. A szlovák verzió szerint a polgár a tévéhíradóban bemutatott fényképek alapján azt próbálja megtippelni, hogy az ott látható személyek közül melyik ment karanténba és melyik került börtönbe. Ám a kaotikus helyzetet ez a társasjáték sem oldja meg. A koalíció pedig tehetetlen. Úgy látom, hogy Igor Matovič lassan, de biztosan dekompenzálódik, és rövidesen össze fog omolni. Kollár házelnök a Donovalyban található síparadicsomjának üzemeltetésével van elfoglalva. Sulík gazdasági miniszter pedig azon dühöng, hogy a kormányfő egyetlen komoly tárgyalásra sem hívta meg őt. A legkisebb koalíciós partner, Andrej Kiska pártja pedig már régen eltűnt az ismeretlenség homályában. Egyedül Zuzana Čaputová köztársasági elnök

Írta: Adminisztrátor

2020. december 13. vasárnap -

bírja még a gyűrődést. Pedig ő sincs irigylésre méltó helyzetben, hiszen balról Fico feni rá a fogát, miközben Kotleba fasisztái már több alkalommal megostromolták az elnöki palotát, Matovič pedig legszívesebben megfojtaná őt egy kanál vízben. Különben jól megvagyunk itt a Duna északi partján. Várjuk a karácsonyt, hisz akkor születik a Megváltó és talán kisegíti a kormány elnökét. Addig is Hajrá Magyarország, bocsánat: Hajrá Szlovákia! Hajrá szlovákok!